

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 marca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych - I Oddział w Ł. stwierdził, iż J. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 7 lutego 2019 r. do 31 maja 2019 r. i miesięczne podstawy wymiaru składek z ww. tytułu wynoszą:

a) na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne emerytalne i wypadkowe za miesiące:

luty 2019 r. – (...),36

od marca 2019 r. do maja 2019 r. -2859,00 zł,

b) na ubezpieczenie zdrowotne za miesiące:

od lutego 2019 r. do maja 2019 r. -3803,56 zł

c) na fundusz pracy i Fundusz Solidarnościowy za miesiące:

luty 2019 r. - (...),36

od marca 2019 do maja 2019 r. -2859,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że od 2 grudnia 1996 roku do 16 października 2019 roku J. P. posiadał wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 31 grudnia 1998 roku dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, z tego tytułu Zakład wypłacił mu zasiłek chorobowy za okres od 9 sierpnia 2018 roku do 6 lutego 2019 roku wyczerpujący okres 182 dni prawa do świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, następnie prawomocną decyzją z 7 maja 2019 roku Zakład odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 7 lutego 2019 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu podniesiono także, że w dniu 30 maja 2019 roku wnioskodawca zgłosił w organie ewidencyjnym informację o zawieszeniu prowadzonej działalności gospodarczej od 1 czerwca 2019 roku, następnie 16 stycznia 2020 roku zmienił datę zawieszenia prowadzonej działalności gospodarczej na dzień 7 lutego 2019 roku, a następnie 17 stycznia 2020 r. zgłosił likwidację wpisu od 16 października 2019 roku. Organ rentowy wskazał także, że za okres od lutego do maja 2019 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej rozliczone i opłacone były składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne, następnie 18 stycznia 2020 roku wnioskodawca złożył zerowe deklaracje rozliczeniowe za okres od marca do maja 2019 roku, a był zobowiązany do rozliczenia za miesiąc luty 2019 roku składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne za 22 dni i pełnych składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne i za m-ce od marca do maja 2019 roku - do rozliczenia pełnych składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. Ponoszenie przez wnioskodawcę w miesiącach styczniu i lutym 2019 roku kosztów i opłacenie składek na obowiązkowe ubezpieczenie za miesiące od lutego do maja 2019 roku świadczy – zdaniem ZUS - o prowadzeniu przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej od 7 lutego 2019 roku do 31 maja 2019 roku.

/decyzja k. 26-28 akt ZUS/

W dniu 24 kwietnia 2020 roku J. P. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i w konsekwencji o zwrot nadpłaconych składek. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, iż w spornym okresie od lutego do maja 2019 roku nie prowadził działalności gospodarczej, a opłacenie składek na ubezpieczenie zdrowotne za ten okres wynikało z oczekiwania na decyzję ZUS w przedmiocie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Podniósł, że ponoszone koszty dotyczą miesiąca stycznia 2019 roku, a zostały rozliczone i zaksięgowane w miesiącu lutym 2019 roku, a dotyczą prowadzenia usług przez biuro rachunkowe i opłat pocztowych. /odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie jako niezasadnego, podtrzymując argumentację podniesioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 4- 5/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. urodził się (...). /bezsporne/

W okresie od 2 grudnia 1996 roku do 16 października 2019 roku był jako przedsiębiorca wpisany do ewidencji działalności gospodarczej. /bezsporne zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 31 grudnia 1998 roku dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. /bezsporne/

Wnioskodawca był niezdolny do prowadzenia działalności gospodarczej z powodu choroby i w związku z powyższym korzystał ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego. /zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

Z tego tytułu organ rentowy wypłacił J. P. zasiłek chorobowy za okres od 9 sierpnia 2018 roku do 6 lutego 2019 roku wyczerpujący okres 182 dni prawa do tego świadczenia. /bezsporne zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

Po wyczerpaniu zasiłku chorobowego wnioskodawca ubiegał się o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego za dalszy okres. /bezsporne zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

Prawomocną decyzją z 7 maja 2019 roku Zakład odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 7 lutego 2019 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. /bezsporne/

Wnioskodawca wniósł odwołani od tej decyzji. / bezsporne, pismo ZUS k. 24 akt ZUS/

Wyrokiem Sądu z dnia 11 grudnia 2019 roku oddalono odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji. /bezsporne, pismo ZUS k. 24 akt ZUS/

Za okres od lutego do maja 2019 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej rozliczał i opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne. /bezsporne, zestawienie wpłat k. 7 akt ZUS/

Nie zdecydował się wówczas na zamknięcie działalności, by nie stracić prawa do świadczeń. /zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

Składkę za maj 2019 roku wnioskodawca opłacił w dniu 10 czerwca 2019 roku. /zestawienie wpłat k. 7 akt ZUS/

W dniu 30 maja 2019 roku wnioskodawca zgłosił w organie ewidencyjnym informację o zawieszeniu prowadzonej działalności gospodarczej od 1 czerwca 2019 roku. Działalność zawiesił z uwagi na stan zdrowia i brak środków na opłacenie składek. /bezsporne zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

W dniu 16 stycznia 2020 roku J. P. zmienił datę zawieszenia prowadzonej działalności gospodarczej na dzień 7 lutego 2019 roku, a następnie 17 stycznia 2020 roku zgłosił likwidację działalności gospodarczej od 16 października 2019 roku. /formularz k. 4- 6 akt ZUS, formularz k. 1-3 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

W dniu 18 stycznia 2020 roku wnioskodawca złożył zerowe deklaracje rozliczeniowe za miesiące od marca do maja 2019 roku. /bezsporne/

Upřednio wnioskodawca był zobowiązany do rozliczenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: za 22 dni lutego 2019 roku i pełnych składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne i za okres od marca do maja 2019 roku, do rozliczenia pełnych składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. /bezsporne/

Od stycznia do maja 2019 roku ubezpieczony nie osiągał przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. /zeznanie o wysokości dochodu poniesionej straty za 2019 r. k. 11 -14 oraz k. 15-18 akt ZUS, informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w 2019 r. k. 15, oraz k. 14 akt ZUS podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za styczeń – grudzień 2019 r. k. 16 -19 oraz k. 19-20 akt ZUS zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

W miesiącach styczniu i lutym 2019 roku J. P. ponosił koszty wynikające z prowadzenia działalności związane z obsługą przez biuro rachunkowe i opłat pocztowych - w miesiącu styczniu w kwocie 313,29 zł, zaś w lutym 130 zł. / podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za styczeń – grudzień 2019 r. k. 16 -19 oraz k. 19-20 akt ZUS zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 20 października a 2020 r. 00:12:30 -00:13:39 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami 00:01:24 -00:12:20/

Wnioskodawca z tytułu prowadzonej działalności w 2018 roku osiągnął stratę w wysokości 6.407,94 zł. /zeznanie o wysokości dochodu poniesionej straty za 2018 r. k. 10 -13 akt ZUS informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w 2019 r. k. 9 akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach rentowych wnioskodawcy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie, jako niezasadne, podlega oddaleniu.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 roku, poz 266) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1 ustawy) .

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanej ustawy, zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art.36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Stosownie do art.36 ust.1, ust.3 i ust.4 tej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Zgodnie z art.47 ustawy osoba prowadząca pozarolniczą działalność, opłacająca składki wyłącznie za siebie, jest zobowiązana do składania i opłacania składek za dany miesiąc w terminie do 10 dnia następnego miesiąca.

W myśl zaś art.18 ust. 8 cytowanej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 01 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Na podstawie art.20 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Zgodnie zaś z brzmieniem art.66 ust.1 pkt 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2020 rok, poz.1398) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z art.81 ust.2 tej drugiej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt. 1 litera "c" stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do 31 grudnia danego roku i jest miesięczna i niepodzielna. Powołany przepis stosuje się do składek należnych za okres od dnia 1 marca 2009 r.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne jest miesięczna i niepodzielna. Oznacza to, że również w przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności przez część miesiąca składkę na

to ubezpieczenie rozlicza się od pełnej podstawy wymiaru.

Zgodnie zaś z treścią art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 obowiązującej od 1.06.2004 r. ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1409) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art.19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Według art.4 i 5 ustawy z 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz.U z 2020 roku, poz.1787) od 1 stycznia 2019 roku ubezpieczony jest zobowiązany do obliczania składek na ten Fundusz. Składka jest obliczona od tej samej podstawy wymiaru co składki na Fundusz Pracy. Płatnik zobowiązany do opłacania składek na Fundusz Pracy (2,30%) począwszy od rozliczeń za styczeń 2019 roku opłaca je razem ze składkami na (...) w łącznej wysokości 2,45% podstawy ich wymiaru.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczony prowadził w spornym okresie działalność gospodarczą, co skutkuje obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy, iż na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 1292) osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą jest przedsiębiorca, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą (art. 4 ust. 1).

Zgodnie z art.3 wspomnianej ustawy działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. (art.5 ust.2)

Działalność gospodarczą definiuje także art.15 ust.2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz 106), jako działalność obejmującą wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są:

1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65).

Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności.

Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32).

Działalność gospodarcza powinna mieć charakter zarobkowy, bowiem wykonywanie działalności z reguły (definicji) polega na powtarzalności podjętych działań, które podporządkowane są regułom zysku i opłacalności. (...) społeczne są wówczas jedynie pochodną takiej działalności (pracy), dlatego założeniem wyjściowym rejestrowanej działalności gospodarczej nie powinno być tylko uzyskanie zasiłków z ubezpieczenia chorobowego. /por III AUa 424/19 - wyrok SA Katowice z dnia 10-01-2020/ Niemniej jednak określenie celu zarobkowego ma wymiar subiektywny i mieści się w sferze zamiaru danego podmiotu. /III AUa 53/16 - wyrok SA Łódź z dnia 28-12-2016/

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997 roku, (...) SA 46/96 (Przegląd Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że wnioskodawca po okresie zasiłku chorobowego kontynuował działalność, która uległa zawieszeniu dopiero od 1 czerwca 2019 r. Wnioskodawca zaś wywodził, iż dokonanie zmiany okresu zawieszenia z 1 czerwca 2019 r. na 7 lutego 2019 roku w styczniu 2020 roku było prawnie doniosłe i prawidłowe, bowiem faktycznie z uwagi na stan zdrowia żadnej działalności już praktycznie od stycznia 2019 r nie prowadził.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że stanowisko organu rentowego w kwestii faktycznego wykonywania przez skarżącego działalności gospodarczej w spornym okresie jest uzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy.

Na wstępie podnieść należy, iż Sąd nie kwestionuje podnoszonego przez wnioskodawcę faktu, iż w okresie od lutego do końca maja 2019 roku, wyczekując na wydanie decyzji w przedmiocie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, w praktyce nie wykonywał czynności związanych z prowadzoną działalnością – bo to podważałoby zresztą sens świadczenia rehabilitacyjnego, którego bezskutecznie dochodził - nie miał żadnych przychodów, nie kontaktował się z klientami, nie szukał nowych nie zawierał kontraktów. Podkreślenia wymaga, iż wnioskodawca - czego nie kwestionuje - utrzymywał jednak wskazaną działalność, gdyż z nią wiązało się prawo do świadczeń. Działalność ta miała stanowić nadal, w jego przekonaniu, źródło dochodu, stąd nadal wywiązywał się z danin publicznoprawnych opłacając składki i ponosił niezbędne koszty z działalnością związane w tym korzystał z usług biura rachunkowego.

Wnioskodawca z uwagi na stan zdrowia - w swej ocenie - doznawał przeszkód w prowadzeniu działalności - faktycznie nie mógł podejmować czynności, które na nią zwykle się składały nie miał przychodów, ale wskazana działalność w sposób organizacyjny, zarobkowy i ciągły miała stanowić nadal tytuł do ubezpieczeń, źródło utrzymania.

Nie oznacza to jednak, iż ma to proste przełożenie na sporny okres. Długotrwałe pobieranie zasiłku chorobowego nie jest przyczyną faktyczną ani prawną ustania tytułu ubezpieczenia, bo nie musi oznaczać zaprzestania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy systemowej. /por. wyrok SA w Warszawie z dnia 12 lipca 2019 roku, sygn. akt III AUa 1493/17/.

Wnioskodawca licząc na prawo do świadczenia rehabilitacyjnego - prowadził w tym przedmiocie spór z ZUS do grudnia 2019 roku - póki miał środki na opłacenie składek miał wyraźny zamiar ją utrzymywać. Wnioskodawca opłacił składki do maja 2019 r. Zawieszenie prowadzonej działalności w czerwcu 2019 r. wymusił na ubezpieczonym, jak sam podaje dopiero brak środków finansowych i - co należy wywieść z treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - przedłużający się spór z ZUS-em w przedmiocie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Jak się wydaje wnioskodawca dochodząc prawa do świadczenia rehabilitacyjnego liczył na odzyskanie zdolności do wykonywania działalności w okresie jego pobierania, brak zaś perspektyw w tym przedmiocie wymusił na nim zawieszenie działalności.

W kontekście wskazanych wyżej okoliczności zgłaszane przez wnioskodawcę twierdzenia w procesie post factum, iż nie prowadził działalności od chwili wyczerpania prawa do zasiłku chorobowego nie mogą zostać zaakceptowane. Wnioskodawca ponosił koszty niezbędne do prowadzenia działalności, terminowo opłacał składki widząc w tej działalności nadal źródło swego późniejszego dochodu jak i ewentualnych świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Nieprawdą jest, że odwołujący nie opłacał składki tylko i wyłącznie licząc na świadczenia, ponieważ składkę za maj 2019 roku uiszczył wiedząc już o negatywnej i kwestionowanej przez niego decyzji organu rentowego w przedmiocie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Tym samym jego twierdzeń podniesionych w procesie, iż uiszczał składkę na ubezpieczenia tylko dlatego, że oczekiwał na decyzję organu w przedmiocie prawa do świadczenia w kontekście tych okoliczności nie można racjonalnie wytłumaczyć.

W ocenie Sądu wnioskodawca w chwili obecnej tak opisuje stan faktyczny, bo przy ostatecznie stwierdzonym wyrokiem Sądu z grudnia 2019 roku braku prawa do świadczenia rehabilitacyjnego chce odzyskać należności uiszczone tytułem składek za okres od stycznia do lutego 2019 r. Tym właśnie należy tłumaczyć jego działania z dnia 16 i 17 stycznia 2020 roku. to jest zmianę terminu zawieszenia wykonywanej działalności od dnia 7 lutego 2019 roku i wykreślenie wskazanej działalności z dniem 16 października 2019 roku. Wnioskodawca usiłuje podciągnąć zaistniały stan faktyczny pod określoną sytuację prawną tak, by uzyskać z tego tytułu jak najwięcej korzyści. Tego typu działania nie mogą jednak zostać zalegalizowane, wobec spełnienia w spornym okresie przesłanek prowadzenia zorganizowanej zarobkowej działalności gospodarczej. Oceny w tym przedmiocie nie zmienia też brak jakichkolwiek zysków z tego tytułu. Nawet bowiem w sytuacji, gdy przedsiębiorca nieracjonalnie prowadzi działalność gospodarczą, generując

straty, nie oznacza to, że tak prowadzona działalność traci cechy działalności gospodarczej. /por. postanowienie SN z dnia 4 lipca 2018 roku, sygn.. akt I UK 327/17/.

Generowanie strat przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą (zamiast spodziewanych zysków), z uwagi na koszty działalności przewyższające dochód, nie przekreśla jej zarobkowego charakteru.

Powyższe przekonuje Sąd, iż wnioskodawca do czerwca 2019 roku faktycznie działalność prowadził, a podjęte przez niego pół roku później kroki determinowane były chęcią odzyskania składek wobec ostatecznie niekorzystnego dla niego wyroku z dnia 11 grudnia 2019 roku w przedmiocie odmowy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Tym samym twierdzenia wnioskodawcy co do braku wykonywania działalności już od lutego 2019 roku nie mogły zostać uznane za wiarygodną podstawę ustaleń i pozostają bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia.

Uznać zatem należy, że J. P. w spornym okresie po wyczerpaniu okresu zasiłkowego aż do dnia 31 maja 2019 roku działalność gospodarczą prowadził - płacił składki, ponosił koszty z działalnością związane z uwagi na stan zdrowia uznając, iż doznaje przeszkód w wykonywaniu czynności handlowych. Niemniej jednak ta działalność organizacyjnie miała stanowić jego źródło utrzymania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, w oparciu o treść art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

J.L.